

I

(Informacije)

SVET

SKUPNO STALIŠČE (ES) št. 30/2005,

ki ga je sprejel Svet dne 18. julija 2005

z namenom sprejetja Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2005/.../ES z dne ... o baterijah in akumulatorjih ter odpadnih baterijah in akumulatorjih in razveljavitvi Direktive 91/157/EGS

(2005/C 264 E/01)

(Besedilo velja za EGS)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA —

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, zlasti člena 175(1) in člena 95(1), v povezavi s členi 4, 5 in 18 te direktive,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽³⁾,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽⁴⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Zaželeno je, da se uskladijo nacionalni ukrepi v zvezi z baterijami in akumulatorji ter z odpadnimi baterijami in akumulatorji. Poglavitni cilj te direktive je kar najbolj zmanjšati negativni vpliv baterij in akumulatorjev ter odpadnih baterij in akumulatorjev na okolje, s čimer se prispeva k varstvu, ohranjanju in izboljšanju kakovosti okolja. Zaradi tega je pravna podlaga člen 175(1) Pogodbe. Prav tako je primerno sprejeti ukrepe na ravni Skupnosti na podlagi člena 95(1) Pogodbe in s tem

⁽¹⁾ UL C 96, 21.4.2004, str. 5.

⁽²⁾ UL C 117, 30.4.2004, str. 5.

⁽³⁾ UL C 121, 30.4.2004, str. 35.

⁽⁴⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 20. aprila 2004 (UL C 104 E, 30.4.2004, str. 354), Skupno stališče Sveta z dne ... (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Stališče Evropskega parlamenta z dne ... (še ni objavljeno v Uradnem listu).

uskladiti zahteve glede vsebnosti težkih kovin ter označevanja baterij in akumulatorjev, s čimer se zagotovi neovirano delovanje notranjega trga ter prepreči izkrivljanje konkurence znotraj Skupnosti.

(2) V Sporočilu Komisije z dne 30. julija 1996 o pregledu strategije Skupnosti za ravnanje z odpadki so bile določene smernice v zvezi s prihodnjo politiko Skupnosti glede ravnanja z odpadki. V tem sporočilu je bila poudarjena potreba po zmanjšanju količin nevarnih snovi v odpadkih, obenem pa so bile prikazane možne prednosti predpisov na ravni Skupnosti, s katerimi se omeji prisotnost takih snovi v proizvodih in proizvodnih procesih. Sporočilo prav tako navaja, da kjer se nastanku odpadkov ni mogoče izogniti, je te odpadke treba ponovno uporabiti ali predelati v material ali energijo.

(3) Direktiva Sveta 91/157/EGS z dne 18. marca 1991 o baterijah in akumulatorjih, ki vsebujejo nekatere nevarne snovi ⁽⁵⁾, je omogočila približevanje zakonodaje držav članic na tem področju. Vendar cilji omenjene direktive niso bili doseženi v celoti. V Sklepu št. 1600/2002/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. julija 2002 o šestem okoljskem akcijskem programu Skupnosti ⁽⁶⁾ in Direktivi 2002/96/ES Evropskega parlamenta in Sveta z

⁽⁵⁾ UL L 78, 26.3.1991, str. 38. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo Komisije 98/101/ES (UL L 1, 5.1.1999, str. 1).

⁽⁶⁾ UL L 242, 10.9.2002, str. 1.

dne 27. januarja 2003 o odpadni električni in elektronski opremi (WEEE) ⁽¹⁾ je prav tako poudarjena potreba po reviziji Direktive 91/157/EGS. Tako je treba zaradi večje jasnosti Direktivo 91/157/EGS revidirati in nadomestiti.

- (4) Ta direktiva prepoveduje dajanje na trg nekaterih baterij in akumulatorjev, ki vsebujejo živo srebro ali kadmij, da bi s tem dosegli v njej zastavljene okoljske cilje. Prav tako spodbuja visoko stopnjo zbiranja in recikliranja odpadnih baterij in akumulatorjev ter izboljšano okoljsko učinkovitost vseh subjektov, udeleženih v življenjskem ciklu baterij in akumulatorjev, npr. proizvajalcev, distributerjev in končnih uporabnikov, in še zlasti tistih subjektov, ki neposredno sodelujejo pri obdelavi in recikliranju odpadnih baterij in akumulatorjev. Posebni predpisi, potrebni v ta namen, dopolnjujejo obstoječo zakonodajo Skupnosti o odpadkih, zlasti Direktivo Sveta 75/442/EGS z dne 15. julija 1975 o odpadkih ⁽²⁾, Direktivo Sveta 1999/31/ES z dne 26. aprila 1999 o odlaganju odpadkov na odlagališčih ⁽³⁾ in Direktivo 2000/76/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. decembra 2000 o sežiganju odpadkov ⁽⁴⁾.
- (5) Da odpadnih baterij in akumulatorjev ne bi odvrgli na način, ki bi onesnaževal okolje, ter da bi preprečili negotovost končnega uporabnika glede različnih zahtev za ravnanje z odpadki, ki veljajo za različne baterije in akumulatorje, je treba to direktivo uporabljati za vse baterije in akumulatorje, dane na trg znotraj Skupnosti. Poleg tega naj bi tako široko področje uporabe zagotovilo ekonomijo obsega na področju zbiranja in recikliranja kot tudi optimalno varčevanje z viri.
- (6) Zanesljive baterije in akumulatorji so temeljnega pomena za varnost mnogih proizvodov, naprav in storitev, ter so pomemben vir energije v naši družbi.
- (7) Primerno je razlikovati med prenosnimi baterijami in akumulatorji na eni strani ter industrijskimi in avtomobilskimi baterijami in akumulatorji na drugi strani. Odstranjevanje industrijskih in avtomobilskih baterij in akumulatorjev z odlaganjem na odlagališčih ali s sežiganjem je treba prepovedati.
- (8) Med primere industrijskih baterij in akumulatorjev spadajo baterije in akumulatorji, ki se uporabljajo za zasilno ali varnostno napajanje z električno energijo v bolnišnicah, na letališčih ali v pisarnah, baterije in akumulatorji, ki se uporabljajo v vlakih ali letalih, ter baterije in akumulatorji, ki se uporabljajo na naftnih ploščadih na morju ali v svetilnikih. Sem spadajo tudi baterije in akumulatorji, namenjeni izključno za uporabo v ročnih plačilnih terminalih v trgovinah in restavracijah, čitalcih črtnih kod v trgovinah, profesionalni video

opremi za TV kanale in profesionalne studije, rudarskih in potapljaških svetilkah, pritrjenih na rudarskih čeladah in čeladah za profesionalne potapljače, varnostne baterije in akumulatorji za električna vrata, s katerimi se prepreči blokiranje vrat ali poškodbe ljudi, ki bi jih lahko povzročila takšna vrata, baterije in akumulatorji, ki se uporabljajo za instrumente ali v različnih vrstah merilne in instrumentalne opreme, ter baterije in akumulatorji, ki se uporabljajo v zvezi s solarnimi moduli, foto-voltaičnimi in drugimi načini uporabe obnovljivih virov energije. Med industrijske baterije in akumulatorje spadajo tudi baterije in akumulatorji, ki se uporabljajo v električnih vozilih, kot so električni avtomobili, invalidski vozički, kolesa, letališka vozila in avtomatska tovorna vozila. Poleg primerov, navedenih v tem okvirnem seznamu, je treba šteti med industrijske baterije ali akumulatorje tudi vse tiste, ki niso zapečateni in niso avtomobilске baterije ali akumulatorji.

- (9) Med primere prenosnih baterij in akumulatorjev, ki so vse zapečateni baterije in akumulatorji, ki jih lahko povprečna oseba brez težav nosi v roki in niso niti avtomobilске baterije ali akumulatorji niti industrijske baterije ali akumulatorji, spadajo posamezne valjaste baterije (npr. baterije AA in AAA) ter baterije in akumulatorji, ki jih uporabljajo potrošniki ali profesionalni uporabniki v prenosnih telefonih, prenosnih računalnikih, brezžičnem električnem orodju, igračah in gospodinjskih aparatih, kot so električne zobne ščetke, brivniki in ročni sesalniki (vključno s podobno opremo, ki se uporablja v šolah, trgovinah, restavracijah, letališčih, pisarnah ali bolnišnicah), in katere koli baterije, ki jih potrošniki lahko uporabljajo za običajne načine uporabe v gospodinjstvu.
- (10) Komisija mora ovrednotiti potrebo po prilagoditvi te direktive ob upoštevanju razpoložljivih tehničnih in znanstvenih dognanj. Komisija mora zlasti ponovno pregledati izjemo v zvezi s prepovedjo kadmija za prenosne baterije in akumulatorje, namenjene za uporabo v brezžičnem električnem orodju. Med primere brezžičnega električnega orodja spada orodje, ki ga potrošniki in profesionalni uporabniki uporabljajo za struženje, rezkanje, peskanje, drobljenje, žaganje, rezanje, striženje, vrtnanje, luknjanje, izsekavanje, kovanje, kovičenje, vijachenje, loščenje ali za drugo podobno obdelavo lesa, kovin in drugih materialov, kot tudi orodje za košnjo, obrezovanje in druga vrtnarska opravila.
- (11) Komisija mora tudi spremljati, države članice pa spodbujati tehnološke razvojne dosežke, s katerimi bi se izboljšala delovanje in vpliv baterij in akumulatorjev na okolje skozi njihov celotni življenjski cikel, vključno s sodelovanjem v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS).

⁽¹⁾ UL L 37, 13.2.2003, str. 24. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2003/108/ES (UL L 345, 31.12.2003, str. 106).

⁽²⁾ UL L 194, 25.7.1975, str. 39. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).

⁽³⁾ UL L 182, 16.7.1999, str. 1. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003.

⁽⁴⁾ UL L 332, 28.12.2000, str. 91.

- (12) Odpadne baterije in akumulatorje je treba zbirati zaradi varstva okolja. Za prenosne baterije in akumulatorje je treba vzpostaviti sisteme zbiranja, s katerimi se doseže visoko stopnjo zbiranja. To pomeni, da je treba vzpostaviti takšne sisteme zbiranja, da lahko končni uporabniki odvržejo vse odpadne prenosne baterije in akumulatorje na enostaven način in brezplačno. Za različne vrste baterij in akumulatorjev so primerni tudi različni sistemi zbiranja in ureditev financiranja.
- (13) Zaželeno je, da države članice dosežejo visoko stopnjo zbiranja in recikliranja odpadnih baterij in akumulatorjev, s čimer se doseže visoka raven varstva okolja in predelave materialov v vsej Skupnosti. V tej direktivi je torej treba državam članicam določiti najmanjše cilje zbiranja in recikliranja. Stopnjo zbiranja je primerno izračunati na podlagi povprečne letne prodaje v preteklih letih, da se tako za vse države članice dobi primerljive cilje, ki so v sorazmerju z nacionalno ravnijo porabe baterij.
- (14) Za kadmijeve in svinčeve baterije in akumulatorje je treba določiti posebne zahteve v zvezi z recikliranjem, z namenom da se doseže visoka raven predelave materialov v vsej Skupnosti in prepreči razlike med državami članicami.
- (15) Vsem zainteresiranim stranem je treba omogočiti udeležbo v sistemih zbiranja, obdelave in recikliranja. Te sisteme je treba oblikovati tako, da ne pride do diskriminacije uvoženih proizvodov, trgovinskih ovir ali izkrivljanja konkurence.
- (16) Sisteme zbiranja in recikliranja je treba optimizirati, zlasti glede zmanjšanja stroškov in negativnih vplivov prevoza na okolje na najmanjšo možno mero. V sistemih obdelave in recikliranja je treba uporabljati najboljše razpoložljive tehnologije, kakor je opredeljeno v členu 2(11) Direktive Sveta 96/61/ES z dne 24. septembra 1996 o celovitem preprečevanju in nadzoru vanju onesnaževanja ⁽¹⁾.
- (17) Osnovna načela financiranja ravnanja z odpadnimi baterijami in akumulatorji je treba določiti na ravni Skupnosti. S pomočjo sistemov financiranja je treba doseči visoke stopnje zbiranja in recikliranja ter uveljaviti načelo odgovornosti proizvajalca. Proizvajalci morajo torej financirati stroške zbiranja, obdelave in recikliranja vseh zbranih baterij in akumulatorjev, zmanjšane za dobiček iz prodaje predelanih materialov. Vendar pa bi bila lahko v nekaterih primerih upravičena uporaba *de minimis* pravil za male proizvajalce.
- (18) Za uspešno zbiranje je nujna možnost dostopa končnih uporabnikov do informacij o zaželenosti ločenega zbiranja, razpoložljivih sistemih zbiranja in vlogi končnih uporabnikov pri ravnanju z odpadnimi baterijami in akumulatorji. V zvezi s sistemom označevanja je treba pripraviti podrobno ureditev, ki bo končnim uporabnikom omogočila pregledne, zanesljive in nedvoumne informacije o baterijah in akumulatorjih ter o vseh težkih kovinah, ki jih vsebujejo.
- (19) Če države članice za doseg ciljev te direktive, in predvsem za doseg visokih stopenj ločenega zbiranja in recikliranja, uporabijo instrumente gospodarske politike, kot so na primer različne davčne stopnje, morajo o tem obvestiti Komisijo.
- (20) Za spremljanje doseganja ciljev te direktive so potrebni zanesljivi in primerljivi podatki o količinah baterij in akumulatorjev danih na trg ter količinah zbranih in recikliranih baterij in akumulatorjev.
- (21) Države članice morajo določiti pravila o kaznih, ki se uporabijo za kršitve določb te direktive, in zagotoviti njihovo izvajanje. Kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.
- (22) Svet mora, v skladu z odstavkom 34 Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje ⁽²⁾, spodbujati države članice, da, za svoje lastne potrebe in za potrebe Skupnosti, pripravijo ter objavijo lastne preglednice, v katerih bo kar najboljše prikazano razmerje med to direktivo in ukrepi za prenos.
- (23) Ukrepe, potrebne za izvajanje te direktive, je treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽³⁾.
- (24) Ker ciljev te direktive, to je varstva okolja in zagotavljanja nemotenega delovanja notranjega trga, ne morejo v zadostni meri doseči države članice same, in jih je zaradi obsega ali učinkov ukrepov lažje doseči na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz istega člena, ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseg teh ciljev.

⁽¹⁾ UL L 257, 10.10.1996, str. 26. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003.

⁽²⁾ UL C 321, 31.12.2003, str. 1.

⁽³⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

- (25) Ta direktiva se uporablja brez poseganja v zakonodajo Skupnosti o zahtevah glede varnosti, kakovosti in zdravja ter specifično zakonodajo Skupnosti o ravnanju z odpadki, zlasti Direktivo 2000/53/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. septembra 2000 o izrabljenih vozilih⁽¹⁾ in Direktivo 2002/96/ES.
- (26) V zvezi z odgovornostjo proizvajalcev, so proizvajalci baterij in akumulatorjev ter proizvajalci drugih proizvodov, katerih sestavni del sta baterija ali akumulator, odgovorni za ravnanje z odpadnimi baterijami in akumulatorji, ki jih dajo na trg. Primeren je prožen pristop, s katerim se omogoči, da sistemi financiranja upoštevajo različne nacionalne okoliščine in že obstoječe sisteme, zlasti tiste, ki so bili vzpostavljeni zaradi uskladitve z direktivama 2000/53/ES in 2002/96/ES, pri čemer se prepreči dvojno zaračunavanje.
- (27) Direktiva 2002/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. januarja 2003 o omejevanju uporabe nekaterih nevarnih snovi v električni in elektronski opremi⁽²⁾ se ne uporablja za baterije in akumulatorje, uporabljene v električni in elektronski opremi.
- (28) Avtomobilске in industrijske baterije in akumulatorji, ki se uporabljajo v vozilih, morajo ustrezati zahtevam Direktive 2000/53/ES, zlasti členu 4 omenjene direktive. Zaradi tega je uporaba kadmija v industrijskih baterijah in akumulatorjih za električna vozila prepovedana, razen če gre za izjeme na podlagi Priloge II k omenjeni direktivi —

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Predmet urejanja

Ta direktiva določa:

1. pravila za dajanje baterij in akumulatorjev na trg; in
2. posebna pravila za zbiranje, obdelavo, recikliranje in odstranjevanje odpadnih baterij in akumulatorjev, ki dopolnjujejo ustrezno zakonodajo Skupnosti o odpadkih.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za vse vrste baterij in akumulatorjev, ne glede na njihovo obliko, velikost, težo, snovno

sestavo ali uporabo. Uporablja se brez poseganja v direktivi 2000/53/ES in 2002/96/ES.

2. Ta direktiva se ne uporablja za baterije in akumulatorje, ki se uporabljajo v:

- (a) opremi, ki je povezana z zaščito bistvenih varnostnih interesov držav članic, orožju, strelivu in vojaškem materialu; to pa ne velja za proizvode, ki niso predvideni za izrecno vojaške namene;
- (b) opremi, namenjeni za uporabo v vesolju.

Člen 3

Opredelitve pojmov

Za namene te direktive se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „baterija“ ali „akumulator“ pomeni kakršen koli vir električne energije, ki nastaja z neposredno pretvorbo kemične energije in je sestavljen iz ene ali več primarnih celic (ni možna ponovna polnitev) ali ene ali več sekundarnih celic (možna ponovna polnitev);
2. „baterijski sklop“ pomeni kakršen koli niz baterij ali akumulatorjev, ki so medsebojno povezani in/ali zapečateni v zunanji ovoj, tako da tvorijo zaključeno enoto, ki je končni uporabnik ne more razdeliti ali odpreti;
3. „prenosna baterija ali akumulator“ pomeni vsako baterijo ali akumulator, ki:
 - (a) sta zapečateni; in
 - (b) sta ročno prenosljiva; in
 - (c) nista niti industrijska baterija ali akumulator niti avtomobilska baterija ali akumulator;
4. „gumbasta celica“ pomeni vsako majhno okroglo prenosno baterijo ali akumulator, katere premer je večji od njene višine in ki se uporablja za posebne namene, kot je napajanje slušnih aparatov, ročnih ur, drobne prenosne opreme in varnostno napajanje;
5. „avtomobilska baterija ali akumulator“ pomeni vsako baterijo ali akumulator, ki se uporabljata za avtomobilski zagnjalnik, osvetlitev ali napajanje za vžig;

⁽¹⁾ UL L 269, 21.10.2000, str. 34. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Odločbo Komisije 2002/525/ES (UL L 170, 29.6.2002, str. 81).

⁽²⁾ UL L 37, 13.2.2003, str. 19.

6. „industrijska baterija ali akumulator“ pomeni vsako baterijo ali akumulator, ki sta namenjena izključno za industrijsko ali profesionalno uporabo ali se uporabljata v vseh vrstah električnih vozil;
7. „odpadna baterija ali akumulator“ pomeni vsako baterijo ali akumulator, ki predstavlja odpadke v smislu člena 1(a) Direktive 75/442/EGS;
8. „recikliranje“ pomeni ponovno predelavo odpadnih materialov v proizvodnem procesu za njihov prvotni ali kak drug namen, razen za pridobivanje energije;
9. „odstranjevanje“ pomeni kateri koli postopek, ki se uporablja in je predviden v Prilogi IIA k Direktivi 75/442/EGS;
10. „obdelava“ pomeni vsako dejavnost, opravljeno na odpadnih baterijah in akumulatorjih, potem ko so bili oddani v objekt za sortiranje, pripravo za recikliranje ali pripravo za odstranitev;
11. „naprava“ pomeni vsako električno ali elektronsko opremo, kakor je opredeljena v Direktivi 2002/96/ES, ki se v celoti ali delno napaja iz baterij ali akumulatorjev ali pa jo je možno tako napajati;
12. „proizvajalec“ pomeni vsako osebo v državi članici, ki, ne glede na uporabljeno metodo prodaje, vključno s komunikacijo na daljavo, kakor je opredeljena v Direktivi 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 1997 o varstvu potrošnikov glede sklepanja pogodb pri prodaji na daljavo⁽¹⁾, prvič na ozemlju te države članice na profesionalni osnovi, daje na trg baterije ali akumulatorje, vključno s tistimi, ki so vgrajeni v naprave ali vozila;
13. „distributer“ pomeni vsako osebo, ki končnemu uporabniku na profesionalni osnovi zagotavlja baterije in akumulatorje;
14. „dajanje na trg“ pomeni dobavo ali dajanje na razpolago, bodisi proti plačilu ali brezplačno, tretji osebi znotraj Skupnosti in vključuje uvoz v carinsko območje Skupnosti;
15. „gospodarski subjekti“ pomeni vse proizvajalce, distributerje, zbiralce, izvajalce, ki reciklirajo, in druge izvajalce obdelave;
16. „brežžično električno orodje“ pomeni vsako ročno napravo, ki se napaja iz baterije ali akumulatorja in je namenjena za vzdrževanje, gradbena dela ali vrtna opravila.

⁽¹⁾ UL L 144, 4.6.1997, str. 19. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2002/65/ES (UL L 271, 9.10.2002, str.16).

Člen 4

Prepovedi

1. Brez poseganja v Direktivo 2000/53/ES, države članice prepovedo dajanje na trg:
 - (a) vseh baterij ali akumulatorjev, vgrajenih v naprave ali ne, ki vsebujejo več kot 0,0005 % živega srebra glede na celotno maso; in
 - (b) prenosnih baterij ali akumulatorjev, vključno s tistimi vgrajenimi v naprave, ki vsebujejo več kot 0,002 % kadmija glede na celotno maso.
2. Prepoved iz odstavka 1(a) se ne uporablja za gumbaste celice, ki vsebujejo največ 2 % živega srebra glede na celotno maso.
3. Prepoved iz odstavka 1(b) se ne uporablja za prenosne baterije in akumulatorje, namenjene za:
 - (a) varnostne in alarmne sisteme, vključno z zasilno razsvetljavo;
 - (b) medicinsko opremo; ali
 - (c) brezžično električno orodje.
4. Komisija ponovno pregleda izjemo iz odstavka 3(c) ter Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo do ... (*), in če je primerno, priloži ustrezne predloge z namenom prepovedi kadmija v baterijah in akumulatorjih.

Člen 5

Dajanje na trg

1. Države članice zaradi razlogov iz te direktive ne ovirajo, prepovedujejo ali omejujejo dajanja na trg na svojih ozemljih baterij in akumulatorjev, ki izpolnjujejo zahteve iz te direktive.
2. Države članice sprejmejo ukrepe, potrebne za preprečitev dajanja baterij ali akumulatorjev, ki ne izpolnjujejo pogojev iz te direktive, na trg, ali za njihov umik s trga.

Člen 6

Celovitost cilja

Države članice si prizadevajo v največji meri zagotoviti ločeno zbiranje odpadnih baterij in akumulatorjev, ob upoštevanju vpliva prevoza na okolje, in zmanjšati odstranjevanje baterij in akumulatorjev kot nesortiranih komunalnih odpadkov.

(*) Štiri leta po začetku veljavnosti te direktive.

Člen 7

Sistemi zbiranja

1. Države članice zagotovijo, da se uporabljajo ustrezni sistemi zbiranja odpadnih prenosnih baterij in akumulatorjev. Taki sistemi:

- (a) omogočajo končnim uporabnikom, da odvržejo odpadne prenosne baterije ali akumulatorje na dostopnem zbirnem mestu v svoji okolici, pri tem pa se upošteva gostota prebivalstva;
- (b) omogočajo, da končni uporabniki odvržejo odpadne prenosne baterije ali akumulatorje brezplačno in brez zahteve po nakupu nove baterije ali akumulatorja;
- (c) so lahko združeni s sistemi iz člena 5(2) Direktive 2002/96/ES.

Člen 10 Direktive 75/442/EGS se ne uporablja za zbirna mesta, vzpostavljena zaradi upoštevanja zahteve iz točke (a) tega odstavka.

2. Pod pogojem, da sistemi izpolnjujejo merila iz odstavka 1, lahko države članice:

- (a) zahtevajo od proizvajalcev, da vzpostavijo take sisteme;
- (b) zahtevajo od drugih gospodarskih subjektov, da sodelujejo v takih sistemih;
- (c) ohranijo obstoječe sisteme.

3. Države članice zagotovijo, da proizvajalci industrijskih baterij in akumulatorjev ali tretje osebe, ki delujejo v njihovem imenu, vzamejo nazaj odpadne industrijske baterije in akumulatorje, ki jih prevzamejo od končnih uporabnikov, ne glede na kemijsko sestavo ali poreklo. Industrijske baterije in akumulatorje lahko zbirajo tudi neodvisne tretje osebe.

4. Države članice zagotovijo, da proizvajalci avtomobilskih baterij in akumulatorjev ali tretje osebe vzpostavijo sisteme za zbiranje odpadnih avtomobilskih baterij in akumulatorjev od končnih uporabnikov ali z dostopnega zbirnega mesta v njihovi okolici, kadar zbiranje ne poteka v okviru sistemov iz člena 5(1) Direktive 2000/53/ES. V primeru avtomobilskih baterij in akumulatorjev iz zasebnih, nekomercialnih vozil, taki sistemi omogočajo, da končni uporabniki odvržejo odpadne baterije ali akumulatorje brezplačno in brez zahteve po nakupu nove baterije ali akumulatorja.

Člen 8

Instrumenti gospodarske politike

Države članice lahko uporabijo instrumente gospodarske politike za spodbujanje zbiranja odpadnih baterij in akumulatorjev ali za spodbujanje uporabe baterij in akumulatorjev, ki vsebujejo snovi, ki manj onesnažujejo okolje, na primer tako, da sprejmejo različne davčne stopnje ali sistem kavcij. V primeru takšne odločitve države članice Komisijo uradno obvestijo o ukrepih za izvajanje teh instrumentov.

Člen 9

Cilji zbiranja

1. Za namen tega člena pomeni „stopnja zbiranja“ za določeno državo članico v določenem koledarskem letu odstotek, ki ga dobimo, če delimo maso odpadnih prenosnih baterij in akumulatorjev, zbranih v skladu s členom 7(1) v tistem koledarskem letu, s povprečno letno prodajo prenosnih baterij in akumulatorjev končnim uporabnikom, izraženo v masi, v tisti državi članici, v tistem koledarskem letu in v predhodnih dveh koledarskih letih. Države članice prvič izračunajo stopnjo zbiranja za šesto polno koledarsko leto po začetku veljavnosti te direktive.

Ne glede na Direktivo 2002/96/ES, vključujejo letne količine zbranih in prodanih baterij in akumulatorjev tudi tiste, vgrajene v naprave.

2. Države članice dosežejo naslednje minimalne stopnje zbiranja:

- (a) 25 % do ... (*);
- (b) 45 % do ... (**).

3. Države članice letno spremljajo stopnje zbiranja na podlagi tabele iz Priloge I. Ne glede na Uredbo (ES) št. 2150/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2002 o statistiki odpadkov⁽¹⁾, države članice pošljejo Komisiji poročila v šestih mesecih po koncu koledarskega leta, na katerega se poročilo nanaša. V poročilu se navede način pridobivanja podatkov, potrebnih za izračun stopnje zbiranja.

4. V skladu s postopkom iz člena 21(2):

- (a) se lahko oblikuje prehodna ureditev za reševanje težav, ki jih ima zaradi specifičnih nacionalnih okoliščin katera koli država članica pri izpolnjevanju zahtev iz odstavka 2;

(*) Šest let po začetku veljavnosti te direktive.

(**) Deset let po začetku veljavnosti te direktive.

⁽¹⁾ UL L 332, 9.12.2002, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 783/2005 (UL L 131, 25.5.2005, str. 38).

- (b) za izračun letne prodaje prenosnih baterij in akumulatorjev končnim uporabnikom se določi skupna metodologija do ... (*).

Člen 10

Obdelava in recikliranje

1. Države članice zagotovijo, da se najpozneje do ... (**):
 - (a) omogoči obdelava in recikliranje odpadnih baterij in akumulatorjev, s tem da proizvajalci ali tretje osebe vzpostavijo sisteme, ki uporabljajo najboljše razpoložljive tehnologije; in
 - (b) vse baterije in akumulatorje, zbrane v skladu z členom 7, ki se jih da identificirati, obdelati in reciklirati v takih sistemih.

Vendar pa države članice lahko, v skladu s Pogodbo, zbrane prenosne baterije ali akumulatorje, ki vsebujejo kadmij, živo srebro ali svinec, odstranijo z odlaganjem na odlagališčih ali s podzemnim skladiščenjem kot del strategije postopnega opuščanja uporabe težkih kovin ali kadar ni na voljo nobenega gospodarsko upravičenega končnega trga. Države članice Komisijo uradno obvestijo o osnutkih ukrepov, v skladu z Direktivo 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov⁽¹⁾.

2. Obdelava izpolnjuje minimalne zahteve iz dela A Priloge III.

3. Postopki recikliranja najpozneje do ... (***) izpolnjujejo cilje recikliranja in s tem povezane določbe iz dela B Priloge III.

4. Države članice poročajo o doseženih stopnjah recikliranja v vsakem koledarskem letu in ali so bili doseženi cilji iz dela B Priloge III. Komisiji predložijo podatke najpozneje v šestih mesecih po koncu koledarskega leta, na katerega se nanašajo.

5. Priloga III se lahko prilagodi ali dopolni v skladu s postopkom iz člena 21(2), da se upošteva tehnični in znanstveni napredek. Zlasti:
 - (a) se dodajo podrobna pravila za izračun ciljev recikliranja najpozneje do ... (****); in
 - (b) se minimalni cilji recikliranja redno ovrednotijo in prilagodijo najboljšim razpoložljivim tehnologijam ter v luči razvojnih dosežkov iz drugega pododstavka odstavka 1.

(*) Eno leto po začetku veljavnosti te direktive.

(**) Tri leta po začetku veljavnosti te direktive.

(1) UL L 204, 21.7.1998, str. 37. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.

(***) Pet let po začetku veljavnosti te direktive.

(****) 42 mesecev po začetku veljavnosti te direktive.

6. Preden se predlagajo kakršne koli spremembe Priloge III, se Komisija posvetuje z relevantnimi interesnimi skupinami, zlasti s proizvajalci, zbiralci, izvajalci, ki reciklirajo, izvajalci obdelave in okoljskimi organizacijami, potrošniškimi organizacijami in zvezami delojemalcev. O izidu tega posvetovanja Komisija obvesti odbor iz člena 21(1).

Člen 11

Odstranjevanje

Države članice prepovedo odstranjevanje z odlaganjem odpadnih industrijskih in avtomobilskih baterij in akumulatorjev na odlagališčih ali s sežiganjem. Vendar pa se lahko ostanki katerih koli baterij in akumulatorjev, ki so bili obdelani in reciklirani v skladu s členom 10(1), odstranijo z odlaganjem na odlagališčih ali s sežiganjem.

Člen 12

Izvoz

1. Obdelava in recikliranje se lahko izvedeta zunaj zadevne države članice ali zunaj Skupnosti, pod pogojem, da je pošiljanje odpadnih baterij in akumulatorjev v skladu z Uredbo Sveta (EGS) št. 259/93 z dne 1. februarja 1993 o nadzorovanju in kontroli pošilk odpadkov znotraj Evropske skupnosti, v Skupnost in iz nje⁽²⁾.

2. Za odpadne baterije in akumulatorje, izvožene iz Skupnosti v skladu z Uredbo (EGS) št. 259/93, Uredbo Sveta (ES) št. 1420/1999 z dne 29. aprila 1999 o določitvi skupnih pravil in postopkov, ki se uporabljajo za pošiljke določenih vrst odpadkov v določene države nečlanice OECD⁽³⁾ in Uredbo Komisije (ES) št. 1547/1999 z dne 12. julija 1999 o postopkih nadzora iz Uredbe Sveta (EGS) št. 259/93 za pošiljke nekaterih vrst odpadkov v nekatere države, za katere se Sklep OECD C(92)39 final ne uporablja⁽⁴⁾, se šteje, da izpolnjujejo obveznosti in cilje iz Priloge III k tej direktivi samo, če obstajajo jasni dokazi, da se je recikliranje izvedlo pod pogoji, ki so na splošno enakovredni zahtevam iz te direktive.

3. Podrobna pravila za izvajanje tega člena se določijo v skladu s postopkom iz člena 21(2).

(2) UL L 30, 6.2.1993, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 2557/2001 (UL L 349, 31.12.2001, str. 1).

(3) UL L 166, 1.7.1999, str. 6. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 105/2005 (UL L 20, 22.1.2005, str. 9).

(4) UL L 185, 17.7.1999, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 105/2005.

Člen 13**Financiranje**

1. Države članice zagotovijo, da proizvajalci ali tretje osebe, ki delujejo v njihovem imenu, financirajo vse neto stroške, ki izhajajo iz:

- (a) zbiranja, obdelave in recikliranja vseh odpadnih prenosnih baterij in akumulatorjev, zbranih v skladu s členom 7(1) in (2); in
- (b) zbiranja, obdelave in recikliranja vseh odpadnih industrijskih in avtomobilskih baterij in akumulatorjev, zbranih v skladu s členom 7(3) in (4).

2. Države članice zagotovijo, da zaradi izvajanja odstavka 1, proizvajalci, v primeru baterij ali akumulatorjev, zbranih v okviru sistemov, vzpostavljenih v skladu z Direktivo 2000/53/ES ali Direktivo 2002/96/ES, niso dvojno obremenjeni.

3. Stroški zbiranja, obdelave in recikliranja se ob prodaji novih prenosnih baterij in akumulatorjev končnim uporabnikom ne prikažejo ločeno.

4. Proizvajalci in uporabniki industrijskih in avtomobilskih baterij in akumulatorjev lahko sklenejo pogodbe, ki predvidevajo drugačno ureditev financiranja, kot je tista iz odstavka 1.

Člen 14**Registracija**

Države članice zagotovijo, da so vsi proizvajalci registrirani.

Člen 15**Mali proizvajalci**

Za uporabo členov 13(1) in 14 se, če je primerno, določijo *de minimis* pravila v skladu s postopkom iz člena 21(2), najpozneje do ... (*).

Člen 16**Udeležba**

1. Države članice zagotovijo, da vsi gospodarski subjekti in vsi pristojni državni organi lahko sodelujejo v sistemih zbiranja, obdelave in recikliranja iz členov 7 in 10.

(*) 42 mesecev po začetku veljavnosti te direktive.

2. Ti sistemi se uporabljajo tudi za proizvode, uvožene iz tretjih držav pod nediskriminatornimi pogoji, in so zasnovani tako, da ne pride do ovir v trgovini ali izkrivljanja konkurence.

Člen 17**Informacije za končne uporabnike**

1. Države članice zagotovijo, da so končni uporabniki v celoti obveščeni, zlasti preko informacijskih kampanj o:

- (a) potencialnih učinkih snovi, uporabljenih v baterijah in akumulatorjih, na okolje in zdravje ljudi;
- (b) tem, da je zaželeno, da se odpadne baterije in akumulatorji ne odstranjujejo kot nesortirani komunalni odpadki in da se zagotovi sodelovanje pri njihovem ločenem zbiranju, kar olajša obdelavo in recikliranje;
- (c) razpoložljivih sistemih zbiranja in recikliranja;
- (d) svojem doprinosu k recikliranju odpadnih baterij in akumulatorjev;
- (e) pomenu znaka s prečrtanim izvlečnim zabojnikom za odpadke iz Priloge II in kemijskih simbolih Hg, Cd in Pb.

2. Države članice lahko od gospodarskih subjektov zahtevajo, da zagotovijo del ali vse informacije iz odstavka 1.

Člen 18**Označevanje**

1. Države članice zagotovijo, da so vse baterije, akumulatorji in baterijski sklopi ustrezno označeni z znakom iz Priloge II.

2. Baterije, akumulatorji in gumbaste celice, ki vsebujejo več kot 0,0005 % živega srebra, več kot 0,002 % kadmija ali več kot 0,004 % svinca, so označeni s kemijskim simbolom za ustrezno kovino: Hg, Cd ali Pb. Simbol, ki označuje vsebnost težke kovine, je natisnjen pod znakom iz Priloge II, na površini, ki je vsaj enaka eni četrtini površine tega znaka.

3. Znak iz Priloge II pokriva najmanj 3 % površine največje ploskve baterije, akumulatorja ali baterijskega sklopa, toda ne presega velikosti 5 x 5 cm. V primeru valjastih celic, pokriva znak najmanj 1,5 % površine telesa baterije ali akumulatorja, toda ne presega velikosti 5 x 5 cm.

4. Kadar je zaradi velikosti baterije, akumulatorja ali baterijskega sklopa površina znaka manjša od 0,5 x 0,5 cm, baterije, akumulatorja ali baterijskega sklopa ni treba označiti, ampak se znak s površino najmanj 1 x 1 cm natisne na embalaži.

5. Oznake se čitljivo natisnejo na vidnem mestu tako, da jih ni mogoče izbrisati.

6. Izjeme glede zahtev označevanja iz tega člena se lahko dovolijo v skladu s postopkom iz člena 21(2).

Člen 19

Nacionalna poročila o izvajanju

1. Države članice pošljejo Komisiji poročilo o izvajanju te direktive vsaka tri leta. Vendar pa prvo poročilo zajema obdobje do ... (*).

2. Poročilo se pripravi na podlagi vprašalnika ali predloge, izdelane v skladu s postopkom iz člena 21(2). Vprašalnik ali predloga se pošlje državam članicam šest mesecev pred začetkom prvega obdobja, ki ga poročilo zajema.

3. Države članice poročajo tudi o vseh ukrepih, ki so jih sprejele za spodbujanje razvojnih dosežkov, ki se nanašajo na vpliv baterij in akumulatorjev na okolje, zlasti o:

(a) razvojnih dosežkih, ki vključujejo prostovoljne ukrepe proizvajalcev za zmanjšanje količin težkih kovin in drugih nevarnih snovi v baterijah in akumulatorjih;

(b) novih tehnologijah recikliranja in obdelave;

(c) sodelovanju gospodarskih subjektov v sistemih okoljskega ravnanja;

(d) raziskavah na teh področjih; in

(e) ukrepih za spodbujanje preprečevanja nastajanja odpadkov.

4. Poročilo je na voljo Komisiji najpozneje v devetih mesecih po koncu triletnega obdobja, na katerega se nanaša, v primeru prvega poročila pa najpozneje do ... (**).

(*) Šest let po začetku veljavnosti te direktive.

(**) 81 mesecev po začetku veljavnosti te direktive.

5. Komisija objavi poročilo o izvajanju te direktive in o njenem vplivu na okolje, kot tudi na delovanje notranjega trga, najpozneje devet mesecev po prejemu poročil držav članic v skladu z odstavkom 4.

Člen 20

Ponovni pregled

1. Komisija ponovno pregleda izvajanje te direktive in njen vpliv na okolje kot tudi na delovanje notranjega trga, potem ko drugič prejme poročila držav članic v skladu s členom 19(4).

2. Drugo poročilo, ki ga Komisija objavi v skladu s členom 19(5), vsebuje ovrednotenje naslednjih vidikov te direktive:

(a) ustreznost nadaljnjih ukrepov za obvladovanje tveganja glede baterij in akumulatorjev, ki vsebujejo težke kovine;

(b) ustreznost minimalnih ciljev zbiranja za vse odpadne prenosne baterije in akumulatorje iz člena 9(2) in možnost uvajanja nadaljnjih ciljev v kasnejših letih, ob upoštevanju tehničnega napredka in pridobljenih praktičnih izkušenj v državah članicah;

(c) ustreznost minimalnih zahtev recikliranja iz dela B Priloge III, ob upoštevanju podatkov, ki jih predložijo države članice, tehničnega napredka in pridobljenih praktičnih izkušenj v državah članicah.

3. Po potrebi se poročilu priložijo predlogi za revizijo ustreznih določb te direktive.

Člen 21

Postopek odbora

1. Komisiji pomaga odbor, ustanovljen na podlagi člena 18 Direktive 75/442/EGS.

2. Pri sklicevanju na ta člen se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Obdobje iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

Člen 22**Kazni**

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve nacionalnih predpisov, sprejetih na podlagi te direktive, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev njihovega izvajanja. Predpisane kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice Komisijo uradno obvestijo o teh ukrepih najpozneje do ... (*), kakor tudi o vseh njihovih poznejših spremembah.

Člen 23**Prenos**

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do ... (*).

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedila vseh obstoječih zakonov in drugih predpisov, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 24**Prostovoljni sporazumi**

1. Pod pogojem, da so cilji iz te direktive doseženi, lahko države članice izvedejo prenos določb členov 7, 12 in 17 s sporazumi med pristojnimi organi in zadevnimi gospodarskimi subjekti. Taki sporazumi izpolnjujejo naslednje zahteve:

- (a) so izvršljivi;
- (b) podrobno morajo navesti cilje, z ustreznimi roki za doseg te ciljev;
- (c) objavljeni morajo biti v nacionalnem uradnem listu ali v uradnem dokumentu, enako dostopnem javnosti, in poslani Komisiji.

2. Doseženi rezultati se morajo redno spremljati, sporočiti pristojnim organom in Komisiji ter dati na razpolago javnosti pod pogoji, določenimi v sporazumu.

3. Pristojni organi zagotovijo, da se preuči napredek, dosežen na podlagi sporazuma.

4. V primeru, da se sporazumi ne upoštevajo, države članice izvajajo ustrezne določbe te direktive z zakonodajnimi, upravnimi ali drugimi ukrepi.

Člen 25**Razveljavitev**

Direktiva 91/157/EGS se razveljavi z učinkom od ... (*).

Sklicevanja na Direktivo 91/157/EGS se razumejo kot sklicevanja na to direktivo.

Člen 26**Začetek veljavnosti**

Ta direktiva začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 27**Naslovniki**

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

Za Evropski parlament

Predsednik

...

Za Svet

Predsednik

...

(*) 24 mesecev po začetku veljavnosti te direktive.

PRILOGA I

SPREMLJANJE SKLADNOSTI S CILJI ZBIranJA IZ ČLENA 9

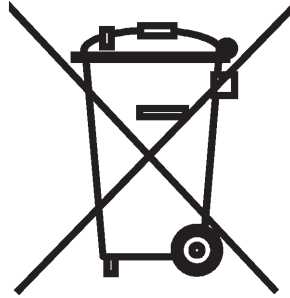
Leto	Zbiranje podatkov		Izračun	Zahteve glede poročanja
X (*) + 1	-			
X + 2	Prodaja v letu 2 (S2)	-	-	
X + 3	Prodaja v letu 3 (S3)	-	-	
X + 4	Prodaja v letu 4 (S4)	Zbiranje v letu 4 (C4)	Stopnja zbiranja (CR4) = $3 \cdot C4 / (S2 + S3 + S4)$ (Postavljen cilj: 25 %)	
X + 5	Prodaja v letu 5 (S5)	Zbiranje v letu 5 (C5)	Stopnja zbiranja (CR5) = $3 \cdot C5 / (S3 + S4 + S5)$	CR4
X + 6	Prodaja v letu 6 (S6)	Zbiranje v letu 6 (C6)	Stopnja zbiranja (CR6) = $3 \cdot C6 / (S4 + S5 + S6)$	CR5
X + 7	Prodaja v letu 7 (S7)	Zbiranje v letu 7 (C7)	Stopnja zbiranja (CR7) = $3 \cdot C7 / (S5 + S6 + S7)$	CR6
X + 8	Prodaja v letu 8 (S8)	Zbiranje v letu 8 (C8)	Stopnja zbiranja (CR8) = $3 \cdot C8 / (S6 + S7 + S8)$ (Postavljen cilj: 45 %)	CR7
X + 9	Prodaja v letu 9 (S9)	Zbiranje v letu 9 (C9)	Stopnja zbiranja (CR9) = $3 \cdot C9 / (S7 + S8 + S9)$	CR8
X + 10	Prodaja v letu 10 (S10)	Zbiranje v letu 10 (C10)	Stopnja zbiranja (CR10) = $3 \cdot C10 / (S8 + S9 + S10)$	CR9
X + 11	Itd.	Itd.	Itd.	CR10
Itd.				

(*) Leto X je leto, ki vključuje datum iz člena 23.

PRILOGA II

ZNAK ZA LOČENO ZBIRANJE BATERIJ, AKUMULATORJEV IN BATERIJSKIH SKLOPOV

Znak za „ločeno zbiranje“ za vse baterije in akumulatorje je prečrtan izvlečni zabojnik za odpadke, kot je prikazano spodaj:

PRILOGA III

PODROBNE ZAHTEVE ZA OBDELAVO IN RECIKLIRANJE

DEL A: OBDELAVA

1. Najmanj, kar mora obsegati obdelava, je odstranitev vseh tekočin in kislin.
2. V objektih za obdelavo se obdelava in vsakršno skladiščenje, vključno z začasnim skladiščenjem, vršita na površini z neprepustnimi tlemi in primernim prekritjem za varovanje pred vremenskimi vplivi, ali v ustreznih zabojnikih.

DEL B: RECIKLIRANJE

3. Postopki recikliranja dosegajo naslednje minimalne cilje recikliranja:
 - (a) recikliranje 65 % glede na povprečno maso svinčevih baterij in akumulatorjev s kislino, vključno z recikliranjem vsebujočega svineca v največjem možnem obsegu, ki je tehnično izvedljivo brez čezmernih stroškov;
 - (b) recikliranje 75 % glede na povprečno maso nikelj-kadmijevih baterij in akumulatorjev, vključno z recikliranjem vsebujočega kadmija v največjem možnem obsegu, ki je tehnično izvedljivo brez čezmernih stroškov; in
 - (c) recikliranje 50 % glede na povprečno maso drugih odpadnih baterij in akumulatorjev.
-

UTEMELJITEV SVETA

I. UVOD

Komisija je novembra 2003 sprejela predlog ⁽¹⁾ nove direktive o baterijah in akumulatorjih.

Evropski parlament je sprejel mnenje na prvi obravnavi aprila 2004.

Aprila 2004 je mnenje sprejel še Odbor regij ⁽²⁾. Ekonomsko-socialni odbor pa je mnenje sprejel aprila 2004 ⁽³⁾.

Svet je sprejel Skupno stališče 18. julija 2005.

II. CILJ

V skladu s členom 8 Sklepa št. 1600/2002/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 22. julija 2002 o šestem okoljskem akcijskem programu Skupnosti ⁽⁴⁾ je cilj predlagane direktive:

- omejiti odstranjevanje odpadnih baterij in akumulatorjev,
- zmanjšati količino proizvedenih nevarnih baterij in akumulatorjev, in
- povečati delež zbiranja in recikliranja odpadnih baterij in akumulatorjev.

III. ANALIZA SKUPNEGA STALIŠČA

1. Splošno

V Skupnem stališču je zajeta večina sprememb, ki jih je predlagal Evropski parlament ob prvi obravnavi — bodisi dobesedno, delno ali smiselno. Zlasti pa so vključene spremembe prvotnega predloga Komisije, na podlagi katerih naj bi se poostrele omejitve o uporabi težkih kovin v baterijah in akumulatorjih, preučila naj bi se potreba po razširitvi teh omejitev in umaknila zahteva po spremljanju komunalnih trdnih odpadkov, ciljni deleži zbiranja pa bi temeljili na preteklih izračunih prodaje.

Vendar pa Skupno stališče ne odraža vrste sprememb, ker se je Svet strinjal s Komisijo, da so nepotrebne in/ali nezaželene. Svet in Komisija se predvsem strinjata, da:

- je sprememba 9 nesprijemljiva, saj bi bila v nasprotju z Direktivo 2002/96/ES o odpadni električni in elektronski opreми (t. i. „Direktiva o OEEO“),
- spremembe 2, 6, 18, 19, 41, 54, 63 in 65 niso potrebne in bi lahko povzročile zmedo ali bi jih bilo morebiti težko izvajati,
- spremembe 39, 45, 77, 92 in 101 niso izvedljive,
- spremembi 32 in 55 zadevata vprašanja (zbirni sistemi in financiranje informacijskih kampanj), ki jih ni primerno urejevati na ravni Skupnosti,
- spremembe 25, 67 in 68 niso sprejemljive, ker ni primerno, da se s to direktivo skuša zakonsko urejati področje gorivnih celic.

Poleg sprememb, predvidenih v mnenju Evropskega parlamenta po prvi obravnavi, so v Skupnem stališču vključene še številne druge spremembe. V naslednjih točkah so opisane vsebinske spremembe. Poleg tega so zajete tudi redakcijske spremembe za pojasnjevanje besedila ali zagotavljanje usklajenosti Direktive.

⁽¹⁾ UL C 96, 21.4.2004, str. 5.

⁽²⁾ UL C 121, 30.4.2004, str. 35.

⁽³⁾ UL C 117, 30.4.2004, str. 5.

⁽⁴⁾ UL L 242, 10.9.2002, str. 1.

2. Predmet, področje uporabe in opredelitve pojmov (členi 1, 2 in 3)

Skupno stališče je deloma skladno s spremembama 7 in 8 Evropskega parlamenta, in sicer v uvodni izjavi (4), ki zajema podobno izjavo o **ciljih** Direktive.

Člen 2, ki pojasnjuje predlagano izjemo za baterije in akumulatorje v vojaške namene in na podlagi katerega naj bi bili izvzeti iz **področja uporabe** Direktive tudi baterije in akumulatorji, ki se uporabljajo pri opremi, namenjeni za uporabo v vesolju, se v splošnem ujema s spremembo 10. Besedilo izjeme za baterije in akumulatorje v vojaške namene je skladno s členom 296(1)(b) Pogodbe.

Člen 2 tudi navaja, da se bo ta direktiva uporabljala brez poseganja v Direktivo 2000/53/ES o izrabljenih vozilih (t. i. „Direktiva o IV“) in Direktivo o OEEO.

Opredelitve pojmov iz člena 3 se popolnoma skladajo s spremembami 11, 12, 14, 16 in 21.

Tako kot sprememba 85 se opredelitve v Skupnem stališču skušajo izogniti prekrivanju med opredelitvami treh vrst baterij in akumulatorjev (prenosna, industrijska in avtomobilska baterija ali akumulator). Zagotoviti skušajo tudi, da te tri opredelitve skupaj zajemajo vse baterije in akumulatorje. Vendar je v Skupnem stališču privzeta kategorija „prenosna“ in ne „industrijska“. V Skupnem stališču so opredelitve pojmov tudi poenostavljene, saj ne vključujejo primerov prenosnih in industrijskih baterij in akumulatorjev. Namesto tega se razširjeni sezname primerov nahajajo v uvodnih izjavah (8) in (9). V Skupnem stališču je tudi pojasnjeno, da morajo biti prenosne baterije in akumulatorji zapečateni.

Opredelitev pojma „proizvajalec“ se deloma sklada s spremembo 20, saj so v njej zajete baterije in akumulatorji, ki so vgrajeni v naprave. Svet je opredelitev poenostavil, s čimer naj bi zagotovil, da se lahko za vsako baterijo, ki je dana na trg v državi članici, brez težav določi njen proizvajalec v tej državi. To je potrebno za učinkovito izvajanje načela proizvajalčeve odgovornosti.

Skupno stališče ni skladno s spremembo 22. Ne vsebuje več opredelitve pojma „sistem sklenjenega kroga“, saj ta izraz ni več uporabljen v Direktivi. Vendar pa je zadeva, ki je bila vzrok za spremembo, zajeta v drugih določbah Skupnega stališča, v katerih je pojasnjeno, da lahko tudi neodvisne tretje osebe zbirajo baterije in akumulatorje za recikliranje.

Skupno stališče vsebuje tri nove opredelitve, ki jih v prvotnem predlogu Komisije ni, v njih pa so razloženi izrazi „dajanje na trg“, „gospodarski subjekti“ in „brezžično električno orodje“.

3. Težke kovine (člen 4)

Skupno stališče se deloma sklada s spremembama 23 in 82 Evropskega parlamenta, saj sta v njem predvidena **prepoved kadmija**, ob upoštevanju izjem, in pregled, katerega cilj je preučiti možnost razširitve prepovedi. Vendar bi prepoved kadmija na začetku ne veljala za brezžična električna orodja. Glede uporabe svinca naj ne bi veljale nikakršne omejitve. Poleg tega bi revizija iz člena 4 veljala samo za brezžična električna orodja (čeprav je v členu 20(2)(a) v splošnem predvideno, da se nadalje preuči, ali je zaželeno dodatno omejiti uporabo težkih kovin).

Zato v Skupnem stališču ne najdemo nobenih **zahtev spremljanja** za države članice v zvezi s komunalnimi trdnimi odpadki. To je v skladu s spremembama 1 in 26.

4. Zbiranje (členi 6 do 9 in Priloga I)

V členu 6 Skupnega stališča je navedeno vsesplošno načelo (v največji meri zagotoviti ločeno zbiranje baterij in akumulatorjev in zmanjšati na najnižjo raven njihovo odstranjevanje). To nadoમેશ્ચાં zamisel o **sistemu sklenjenega kroga**, predvidenem v prvotnem predlogu Komisije. Skupno stališče torej ni skladno s spremembo 27 Evropskega parlamenta.

Člen 7 skuša pojasniti minimalne zahteve, ki jih morajo izpolnjevati **sistemi zbiranja** baterij in akumulatorjev, ter prožnost, ki naj jo države članice izkazujejo s tem, da upoštevajo okoliščine v državi in obstoječe dogovore. S tem členom zahteve za dovoljenja, kar zadeva zbirne točke, ne bi veljale. Člen je skladen s cilji sprememb 28, 108 in 30, ter 51 in 109, vendar pa ni v skladu s spremembama 29 in 47 (kajti zahteva, da se končni uporabniki poslužujejo zbirnih obratov, ni izvršljiva).

V členu 9 so podani **cilji zbiranja** in splošne pristojnosti za oblikovanje prehodne ureditve s postopkom v odboru. (To nadomešča dokaj zapletena pravila o odstopanju od ciljev zbiranja iz člena 14 prvotnega predloga Komisije in o prilagoditvah teh ciljev.) Člen 9 je deloma skladen s spremembami 34 do 37 ter s cilji sprememb 66 in 69 do 76, saj temeljijo v njem podani cilji zbiranja na izračunih prodaje, za nikelj-kadmijeve baterije ni posebnega cilja zbiranja, postopek o odstopanjih pa je preglednejši.

Države članice bi morale zagotoviti delež zbiranja, ki bi bil enak 25 % prodaje v 4 letih od prenosa Direktive. Cilj zbiranja bi se v osmih letih po prenosu povzpел na 45 %. Treba bi bilo določiti skupno metodologijo za izračun prodaje, in sicer s postopkom v odboru, da se zagotovijo enaki pogoji. Tabela v Prilogi I pojasnjuje, kaj mora država članica izračunati ter kdaj in kako mora to storiti.

5. Obdelava, recikliranje in odstranjevanje (členi 10 do 12 in Priloga III)

V Skupnem stališču so določbe o obdelavi, recikliranju in odstranjevanju preurejene, predvsem tako, da so bile podrobne zahteve in cilji recikliranja dani v novo Prilogo III. To je primerno, ker bi tako na podlagi znanstvenega in tehničnega razvoja lahko spremenili podrobne zahteve in cilje s postopkom v odboru.

Določbe področja uporabe, izrazoslovja in postopka v odboru iz člena 10 se v splošnem skladajo s spremembami 43, 99 in 100 Evropskega parlamenta. Prav tako se Skupno stališče deloma sklada s spremembami 38 in 120 ter 40 in 95, in sicer: v uvodnih izjavah je pojasnjen pomen najboljše razpoložljive tehnologije, vsebovane so določbe o obdelavi in recikliranju, Priloga III pa zahteva, da se med recikliranjem kadmij in svinec odstranita do največje mere, ki je tehnično izvedljiva, vendar brez čezmernih stroškov.

Poleg tega je v Skupnem stališču pojasnjeno, da velja prepoved odstranjevanja avtomobilskih in industrijskih baterij in akumulatorjev na odlagališča samo za cele baterije in ne za ostanke teh. V določenih okoliščinah bi bilo v skladu s Skupnim stališčem dovoljeno odstranjevanje zbranih prenosnih baterij, ki vsebujejo težke kovine, in sicer v okviru strategije postopne ukinitve težkih kovin ali v primeru, da ni na voljo nobenega ekonomsko upravičenega končnega trga, kar je deloma skladno s spremembo 33. V Skupnem stališču se cilj recikliranja za baterije in akumulatorje, ki niso nikelj-kadmijeve in svinčeno-kislinske baterije, zmanjša s 55 % na 50 %.

6. Financiranje (členi 13 do 15)

V Skupnem stališču se skuša pojasniti obseg finančnih odgovornosti proizvajalca baterij. Zlasti je v njem navedeno, da ne sme biti dvojnega zaračunavanja proizvajalcem, ki tudi prispevajo k sistemom, določenim z Direktivo o IV in Direktivo o OEEO. V Skupnem stališču se skušamo izogniti prekrivanju med različnimi sistemi, kar je v skladu s ciljem spremembe 46 Evropskega parlamenta. Prav tako se Skupno stališče ujema s spremembama 44 in 112: v njem se od proizvajalcev izrecno zahteva, da financirajo stroške zbiranja, vsebuje pa tudi prepoved vidnih pristojbin za končne uporabnike.

Skupno stališče vsebuje samo minimalne zahteve, kar dopušča prožnost nacionalnim sistemom. V njem ni nikakršnih izrecnih določb glede historičnih odpadkov. Torej ni skladen s spremembami 48, 49, 50 in 103. Vendar bi se člen 13 po prenosu Direktive uporabljal za vse baterije, ki postanejo odpadki, ne glede na to, kdaj so bile dane na trg.

Za večjo prožnost bi člen 15 omogočal, da se s postopkom v odboru določijo pravila *de minimis* za male proizvajalce, če bi izvajanje pravil o proizvajalčevi odgovornosti povzročalo praktične težave, ko bi šlo za proizvajalce, ki ravnaajo z zelo majhnim številom baterij ali akumulatorjev.

7. Informacije za končne uporabnike (člena 17 in 18 ter Priloga II)

Poleg sprememb, ki so potrebne za uveljavitev sprememb 4, 52, 53, 56, 57, 59 do 62, 64 in 78 do 81 Evropskega parlamenta, v Skupnem stališču določbe o informacijah za končne uporabnike niso bistveno spremenjene. Vanj ni vključena ne sprememba 5 ne 58, ker Svet šteje zahtevo po označevanju kapacitete baterij in akumulatorjev kot neprimerno.

8. Poročilo in revizija (člena 19 in 20)

V tem Skupnem stališču so zahteve glede poročanja in revizije ločene. Torej bi bila poročila o izvaajanju Direktive redna, medtem ko bi bila v skladu z Direktivo ena sama splošna revizija.

9. Drugo

Poleg tega imamo v Skupnem stališču:

- namesto splošnega prigovarjanja za izboljšanje okoljevarstvenega učinka, ki je neizvršljivo in se nahaja v členih 5 in 17 prvotnega predloga Komisije, v členu 19(3) dejanske zahteve glede poročanja, v preambuli pa splošne spodbude (kar je deloma skladno s spremembo 24 Evropskega parlamenta),
- nekoliko poznejši datum prenosa (člen 23), in
- omejitev področja uporabe prostovoljnih sporazumov na sisteme zbiranja, izvoz in informacije za končne uporabnike (člen 24).

IV. ZAKLJUČEK

Svet meni, da je Skupno stališče uravnotežen sveženj ukrepov, ki naj bi prispevali k varstvu okolja brez neupravičenih socialnih ali ekonomskih stroškov. Veseli se konstruktivnih razprav z Evropskim parlamentom, ki bodo omogočile čim hitrejšo sprejetje Direktive.
